

ת"פ 16168/08/15 - מדינת ישראל נגד אולגה מנז'ליי (עציר) - הובאה,ולד זלטין (עציר) - הובא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 16168-08-15 מדינת ישראל נ' מנז'ליי(עציר) ואח'
בפני כבוד השופטת דנה מרשק מרום

בעניין: מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד
מיטל אילן

המאשימה

נגד

1.אולגה מנז'ליי (עציר) - הובאה וע"י עו"ד
בריינין ממשרד עו"ד צווסקוב
2.ולד זלטין (עציר) - הובא וע"י עוה"ד בן-נון
וגססה

הנאשמים

הכרעת דין

כתב-האישום

1. נגד הנאשמים הוגש כתב-אישום המייחס להם ביצוע עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 [להלן: "פקודת הסמים"] והחזקת חצרים לפי סעיף 9(א) לפקודת הסמים.

2. על-פי עובדות כתב-האישום, ביום 23.10.14 הנאשמת 1 [להלן: "הנאשמת"] שכרה דירה בת 3 חדרים בפתח-תקוה [להלן: "הדירה"], ובסמוך למועד תחילת השכירות עבר הנאשם 2 [להלן: "הנאשם"] להתגורר עימה בדירה.

ביום 20.7.15, החזיקו הנאשמים ברחבי הדירה סם מסוג AB-CHMINACA [להלן: "הסם"] בשלבי אריזה שונים: 40.125 ק"ג נטו של סם הוחזק בתפזורת בשקים גדולים וכלי קיבול שונים; בשקיות ניילון קטנות מוכנות לשיווק, עליהן מודבקות מדבקות עם הכיתוב "סטלה", מחולקות לשני גדלים; 338 שקיות עליהן הרישום "10+2" במשקל מוערך של 13.5 גרם לשקיות ו - 1792 שקיות עליהן הרישום

"5+2" במשקל מוערך של 7.5 גרם לשקית, סך הכל 2130 יחידות.

המשקל הכולל של הסם שנתפס בדירה הוערך ב - 58.128 ק"ג נטו, ושווי הכספי הוערך בסך של 415150 ₪.

בדירה נתפסו, בנוסף, גלילי שקיות, גליל מדבקות הנושאות את הלוגו "סטלה", משקל, מכשיר לחימום ואטימת שקיות ניילון וכן מחברות המתעדות את אופן אריזת הסם והפצתו ברחבי המדינה.

זירת המחלוקת

3. במענה לכתב-האישום הבהירה באת-כוח הנאשמת, כי למעשה הנאשמת מודה במרבית עובדות כתב-האישום - אלא שהיא החזיקה את הסם עבור אחר בשם רוסלן.

הנאשמת הודתה בכך ששכרה את הדירה וכי הנאשם, בן-זוגה, אכן עבר לגור עימה. הסם לא היה ברחבי הדירה, אלא רק בחדר הגיהוץ, שם איפשרה לרוסלן לאפסן את הסמים. לגרסתה, רוסלן מסר לה שהמדובר בסם מסוג "נייס גיא" שנמכר בפיצוציות, וכי הוא מעוניין לאפסן את החומר למשך חודש עד שיעבור מקום. סוכם כי יפצה אותה עבור החזקת החומר ואריזת השקיות. הנאשמת סברה שמדובר ב - 20 ק"ג של חומר, שכן כך היה רשום על גבי השק, וכן הודתה כי היו גלילי שקיות ומדבקות - אך הכחישה קיומו של מכשיר לאיטום שקיות, שכן השתמשה במחליק שיער לצורך איטום השקיות.

הבהירה, כי האמינה לרוסלן שלא מדובר בסמים, כל הרישומים במחברת נכתבו בהתאם להוראותיו של רוסלן, ולה אין כל קשר לאנשי הקשר הרשומים במחברת.

כמו כן, כפרה בכמות הסם ושווי כמפורט בסעיף 4 לכתב-האישום.

ב"כ הנאשם הודה כי מרשו התגורר בדירה אותה שכרה הנאשמת. הנאשם גם הוא לא היה מודע לכך שהמדובר בסמים. טען, כי לא ניתן לייחס לנאשם החזקת הסמים או הפריטים, שכן הוא אמנם גר בדירה אך עבד שעות מרובות, לא עסק בסמים ואינו קשור אליהם כלל.

4. לאחר שנשמעו כל הראיות, ובמהלך הסיכומים, השתנו טענות הנאשמים (הדברים אמורים בעיקר לגבי הנאשם), ובסופו של יום הובררה זירת המחלוקת:

א. ב"כ הנאשם הודה בכך שהנאשם החזיק בסמים ובפריטים החזקה קונסטרוקטיבית.

ב. המחזיק העיקרי בסמים, גם מבחינתו, הוא רוסלן, והוא עותר לאמץ את עדות הנאשמת.

ג. הועלתה טענה של אכיפה בררנית על רקע התנהלות הקשורה למעצרו של רוסלן, שחרורו ואי-הגשת כתב-אישום כנגדו.

ד. ב"כ הנאשמת הבהירה שאין מחלוקת שהמדובר בסמים, אשר הוגדרו כסם מסוכן 7 חודשים עובר למעצרים של הנאשמים, אלא שהנאשמת החזיקה אותם עבור רוסלן.

ה. שווי הסם לא הוכח.

5. המחלוקת נוגעת, לכן, לנסיבות החזקת הסם, לשוויו, ולהשלכה של העדר אכיפה כלפי רוסלן.

דין והכרעה

סקירת החקירה והראיות

6. ביום 20.7.15 הגיעו לדירה צוות שוטרים מצוידים בצו חיפוש על שמו של הנאשם (ראו, למשל, דו"ח פעולה - ת/57), וזאת על בסיס מידע מודיעיני שהתייחס ל"צעיר ממוצא רוסי מפעיל בדירה מעבדה של סמים מסוג נייס גיא, במקום מתגורר עם בת זוג, להם יש רכב מזדה", כשהבחור תואר כ"בחור רוסי, בעל מבנה גוף בריא" (פרוטוקול עמ' 39 שורות 21 - 26). ברחבי הדירה נמצאו הסמים והכלים המפורטים בכתב-האישום (ראו דו"חות חיפוש - ת/40, דו"חות פעולה - ת/41, ת/54, ת/57, ת/58 וצילומים - ת/56), וכן מחברות עם רישומים ברוסית של שמות, מספרים ופירוט של כמות הסם שייצרו וכמה נותר (ת/90, ת/91 - תרגום המחברות, ת/28).

7. הנאשמת נחקרה ראשונה ביום החיפוש והמעצר בשעה 18:53 (ת/72). את גרסתה מסרה לאחר שהתייעצה עם "עורך דין פרטי" (שורה 2). בחקירה זו אישרה, כי היא אכן שכרה את הדירה והיא מתגוררת בה עם בן-זוגה, הנאשם. מסרה, כי השכירה חדר תמורת 1000 ₪ למשך חודש לבחור כבן 35, ששמו אלכס או סשה, היא אינה יודעת מה שם משפחתו ולא ידוע לה דבר עליו. אותו בחור התקשר אליה ממספר חסום והגיע אליה דרך חברתה נטלי. אלכס מסר לה שמדובר בחומר להדברה נגד יתושים (גליון 2). באשר לכלים ולמחברות שנתפסו בחרה שלא להגיב. עוד מסרה, כי אינה עובדת.

בחקירה השניה מיום 22.7.15 (ת/73) סירבה הנאשמת לענות על רוב השאלות, אך עמדה על הכחשתה כי הסמים אינם שייכים לה.

8. הנאשם נחקר ביום המעצר בשעה 20:19 (ת/82), לאחר שהתאפשר לו להתייעץ עם "עורך-דינו" (שורה 1). הנאשם אישר שהוא מתגורר בדירה, אך הסמים אינם שלו. מסר שהוא עובד בהובלות שעות רבות (מ - 6:30 ועד 20:00 או יותר מאוחר), ולכן כלל לא ידע על הימצאותם של הסמים בדירה (שורה 34). עוד סיפר, כי הוא יודע מה זה "נייס גיא" שכן שנתיים לפני כן היה מעשן אותו באופן קבוע (שורה 72). בהמשך החקירה מסר, כי לא ראה חומר בסלון, ראה שקיות עם התגית "סטלה" אך לא התייחס

אליהן, ואת המדבקות ראה לראשונה בחקירה (גליון 4). הנאשם מסר, כי הנאשמת עובדת בנקיון (שורות 91 - 92).

9. בחקירה שניה מיום 22.7.15 (ת/83) סירב הנאשם לדבר עד לאחר שהתייעץ עם עו"ד קופרמן. בחקירה זו מסר כי הוא מרוויח משכורת גבוהה שבין 15000 - 20000 ₪, המדווחת לרשויות המס, ובנוסף אימו שולחת מדי פעם כספים (גליון 2). המשיך להכחיש כל קשר לחומר ולפריטים שנמצאו בדירה או שסירב לענות על שאלות בנושא זה, ואישר כי התגורר עם הנאשמת בדירה.

10. בחקירה מיום 27.7.15 (ת/84) מסר הנאשם, כי אינו יודע כמה זמן הסמים היו בדירה, שכן הם היו בחדר אחר אליו לא נכנס. ידע שהמדובר ב"ניס גיא" אך לא ידע כי מדובר בסם לא חוקי. הכחיש כל קשר שלו או של הנאשמת לסמים והוסיף, כי אינו יודע למי הם שייכים (שורות 29 - 31). החוקר הטיח בנאשם כי מצאו מחברות, מספרי לקוחות בטלפונים וכי חקרו קונים. בחקירה זו, החל להרחיק עצמו ממגורים בדירה (שורות 67 - 68).

11. הנאשם נחקר ביום 28.7.15 בשעה 9:36 ובשעה 10:42, והחוקרים הטיחו בו כי נמצאו טלפונים של לקוחות במכשירי הפלאפון שנמצאו בדירה, כי הנאשמת היא הבעלים של הסמים, וכן הציגו לו את המחברות (ת/85, ת/86).

12. מייד לאחר מכן, ביום 28.7.15 בשעה 10:53, ביצע הצוות "תרגיל חקירה" ואיפשר לנאשמים לדבר ביניהם (ת/75). תכני השיחה בין הנאשמים מעלים, שהשניים מעורבים בהחזקת הסם ומוודעים למערכת של הפצת הסמים - כשהנאשם הוא הדומיננטי בשיחה ומודע לכל פרטי פרשת הסמים (עמ' 3, שם הנאשם ביטא את חששו מכך שהחוקרים יסיקו שהפיצו סמים - שורות 29 - 32; עמ' 6 שורות 1 - 12). נעשה נסיון לתאם גרסאות תוך השוואת החשדות שהוטחו בהם - ראו למשל: בעמ' 3 שורות 3 - 10, שם מספר הנאשם כי אמר לחוקרים שידע שהמדובר בניס-גיא אבל הוא חשב שזה חוקי; עמ' 4 - 5, שם מספרת הנאשמת לנאשם מה הגרסה שמסרה לשוטרים; בעמ' 5 שורות 24 - 30 מדריך הנאשם את הנאשמת למסור גרסה שמישהו התקשר דרך הפייסבוק, ו"**זה לפחות דומה לאמת...**"; עמ' 8 שורות 36 - 39, שם אומר הנאשם לנאשמת שהיא יודעת מה לעשות ומה להגיד. בנוסף, במהלך השיחה ביניהם מרמזים הם על קיומו של מעורב או מעורבים נוספים בהפצת הסמים - ראו למשל: עמ' 3, שורה 35, שם הנאשם מדבר על כך שיהיו במאסר, אבל "**בשביל מי? אני לא ראיתי אף עזרה...**"; בעמ' 4 שורה 16: "**אנחנו יושבים בגלל מישהו...**"; עמ' 6 שורות 15 - 22, שם מדברים הנאשמים על האיש עם "**המכונית הלבנה**".

13. בחקירה שלישית מיום 28.7.15 בשעה 11:30 (ת/74), שהתבצעה לאחר "התרגיל", סירבה הנאשמת לענות על רוב השאלות, אך הפעם מסרה כי המדובר ב"ניס" וסברה שלא מדובר בסם אלא במשהו חוקי (שורות 69 - 70; בדומה לגרסת הנאשם, אותה תיאר לפניה במהלך "התרגיל"). אישרה, כי אותו בחור כבר עזב את הדירה, ה"ניס" נותר בדירה אבל הוא אמור היה לקחת את החומר. הנאשמת סירבה למסור את שמו והוסיפה, כי אין בידה את הטלפון שלו, שכן היה מתקשר מטלפון חסוי (סוף גליון 4).

14. בחקירה רביעית מיום 3.8.15 (ת/78), לאחר שהתייעצה עם עו"ד עופר קופרמן, סירבה הנאשמת לענות על שאלות החוקרים ואמרה כי כבר מסרה את כל שידוע לה. בחקירה זו עומתה לראשונה עם השם "רוסלן", אך כאמור סירבה לענות על כל שאלה הקשורה אליו. בחקירה האחרונה מיום 5.8.15 (ת/79) הנאשמת בחרה לשתוק, ולסירוגין אמרה שאינה מבינה דבר.

15. הנאשם נחקר לאחר ה"תרגיל" ביום 30.7.15 (ת/87), ולאחר התייעצות עם עו"ד קופרמן, עומת עם קיומו של מעורב נוסף, ואף הוצגה לו תמונתו של מי שהוברר מאוחר יותר כ"רוסלן". הנאשם המשיך להכחיש כל מעורבות בעסקי סמים וכן הכחיש היכרות עם אותו אדם. בחקירה שהתבצעה לאחר מכן ביום 3.8.15 (ת/88) דבק באותה עמדה, הכחיש קשר שלו או של הנאשמת לסמים - חרף העובדה שאלו נמצאו ברחבי הדירה, הכחיש היכרות עם רוסלן, וכן בחר לשתוק לאחר שעומת עם חלקים מהשיחה שהוקלטה במהלך ה"תרגיל" שנערך בין הנאשמים.

16. בנוסף לסמים שנמצאו ברחבי הדירה, המחברות שנתפסו וגרסאות הנאשמים, חומר החקירה שנאסף עד להגשת כתב-אישום ביום 9.8.15 כלל, בין השאר:

א. נמצאו טביעות אצבע של הנאשם על גבי שקיות פנימיות (ת/68א', ת/68ב');

ב. בהסכמת בעל הדירה, הורד DVR שהיה מותקן במקום (ת/35), וצוות החקירה הצליח לצפות בסרטים אשר תיארו את מהלך העניינים 3 ימים עובר לפשיטה על הדירה. בדו"ח צפייה מיום 28.7.15 (ת/29) מתואר, כי רק ביום 19.7.15 נראתה פעילות חשודה, כאשר גבר ואישה נראו נכנסים לדירה ויוצאים עם שקים מלאים - שקים הדומים לאלו שנתפסו בבית הנאשמים (דו"ח צפייה נוסף בוצע על-ידי החוקר רשף עוז ביום 5.8.15 - ת/9). בדיקה העלתה, שבנו של בעל הרכב הוא רוסלן מרשטיין (בת/35, ת/32, ת/30) וכן הוא זוהה בתמונות (ת/65).

ג. בוצעו נסיונות לאתר את החשוד רוסלן מרשטיין (הוצא כנגדו צו מעצר ביום 29.7.15 - ת/23א', ומתועדים נסיונות איתור בימים 29.7.15 - ת/52, 1.8.15 - ת/51, נסיונות ליצור עימו קשר טלפוני בימים 29.7.15 - ת/4 וב - 2.8.15 - ת/22, ת/21, ת/20). יוער, כי נסיונות האיתור המשיכו גם לאחר הגשת כתב-האישום על-ידי החוקר יוסף אדרי, שזהו תפקידו בתחנה (נ/3, נ/4, עדות החוקר רשף עוז בבית-המשפט ביום 18.9.16 בחקירה נגדית, עמ' 22 שורות 6 - 15).

17. רוסלן נעצר ביום 6.7.16 באקראי - כך לטענת הפרקליטות והחוקר האחראי, רשף עוז (פרוטוקול עמ' 23, שורה 30). בניגוד לטענת ההגנה, באותה עת רוסלן היה דרוש חקירה בפרשה דן ובתיק אלמ"ב שהתנהל בראש"צ (ולא בתיק סמים נוסף - לפי תיק הפ"א הרשום בנ/6 ומוזכר גם בנ/5, כאשר נ/5 כולל את מספר תיק האב של הפרשה - ראו בסיכומי התובעת בעמ' 94; כן ראו את תדפיס המרשם הפלילי המאשר זאת).

רוסלן נעצר לאחר שניתן מענה לכתב-האישום על-ידי ב"כ הנאשמים והחל מו"מ לגבי הגשת מוצגים מוסכמים. ביום 14.7.16 העבירה התובעת, עו"ד פאר, את חומרי החקירה הקשורים לרוסלן יחד עם

מכתב בו הודיעה שהתיק כנגד רוסלן נסגר מחוסר ראיות (נ/2).

18. במסגרת הראיות שנאספו לאחר מעצרו של רוסלן, הוגשו העימותים שנערכו בינו לבין כל אחד מהנאשמים בנפרד (ת/95 - העימות מול הנאשם, ביום 12.7.16; ת/96 - העימות מול הנאשמת, ביום 13.7.16).

19. בעימות בין הנאשם לרוסלן - הנאשם הכחיש כל היכרות עם רוסלן, וכן כי ראה אותו בדירה. עוד הכחיש, כי רוסלן הוא הבחור אליו העבירו את הסמים או כי הוא המפיץ שניהל אותם (עמ' 3, שורות 57 - 59; כפי שנשמע במהלך השיחה בין הנאשמים ב"תרגיל החקירה"). רוסלן, לעומתו, מסר כי ראה את הנאשם מרחוק מספר פעמים, אינו זוכר היכן, אך הם לא דיברו. עוד מסר רוסלן, כי היה חבר של הנאשמת, ואיתה דיבר כשהיה באיזור. בהקשר של מצלמות האבטחה הסביר, כי הגיע לדירה לראות את הנאשמת, אך הנאשם לא היה בבית. רוסלן הכחיש כל קשר לסמים והוסיף, כי זו החקירה השלישית שבה הוא מוסר כי אינו קשור לסמים.

20. בעימות בין הנאשמת לרוסלן מסרה הנאשמת, כי רוסלן הוא מכר וידיד, ובן-זוגה הוא ולד - הנאשם. בהמשך, הנאשמת התחמקה ממתן הסבר לאמירותיה במהלך "תרגיל החקירה", הכחישה כי היא או הנאשם העבירו לרוסלן סמים, אלא "הוא בא לבד ולוקח" (שורה 43) את הסמים שנמצאו אצלה בבית (שורה 49).

רוסלן הכחיש את דברי הנאשמת והסביר, כי הגיע לדירה כדי להעביר דברים של הנאשמת שהיו אצלו בדירה, שכן התגוררה אצלו מספר חודשים (עמ' 56 - 57). הנאשמת אישרה, כי אכן התגוררה אצלו חודש, ולשאלת החוקר: "**הוא החזיר לך דברים?**" השיבה: "**גם זה היה כן**" (שורות 60 - 62). מייד לאחר מכן אישרה, כי החזיר גם את מה שמצאו בדירתה - הסמים (שורות 62 - 63).

בהמשך העימות אישר רוסלן, כי אכן לקח שקיות שחורות מהדירה, אך לדבריו אלו נלקחו לבקשתה של הנאשמת, והוא כלל לא ידע שהמדובר בסמים. הנאשמת אישרה כי לעיתים היה עוזר לה.

הנאשמת עומתה שוב עם הסרטון והסבירה, כי רוסלן הביא את השקיות לצורך אריזת הסמים, אם כי סברה אז שמדובר בחומר שהוא חוקי (שורות 107 - 111). רוסלן עמד על הכחשתו חרף הטחות החוקר.

לקראת סוף העימות, הנאשמת עומתה שוב עם הסרטון בו נראה רוסלן סוחב שקיות שחורות, והפעם מסרה כי המדובר באירוע לפני שנה, אותו אינה זוכרת. מייד לאחר מכן מסרה, כי במשך שלושה שבועות רוסלן היה מגיע כמעט מדי יום, היא אינה יודעת כמה הספיקו לארוז ביום, היא מודה בכך שהיתה שמה מדבקות (גליון 6), ומספר פעמים גם ארזה (גליון 7, שורה 157). בהמשך פירטה, כי באותו היום שבו רוסלן נראה בצילום היא לא היתה בבית. בדרך-כלל היה מעביר את הדברים ברכב ובשקיות שונות (שם, שורה 180). הדגישה, כי הנאשם כלל לא קשור לעסק, אם כי השיבה לחוקר כי הנאשם נגע בסמים (שורה 204).

כשנשאלה על-ידי החוקר מה הובטח לה על-ידי רוסלן, השיבה הנאשמת כי אינה זוכרת (שורה 194), וכי קיבלה מאה או מאתיים שקלים (שורה 202). בהמשך סיפרה, כי כל העסק היה בינה לבין רוסלן, וכי היתה רושמת את העסקאות במחברת (סוף גליון 8), ולאחר מכן גם ארזה את הסמים. כשנשאלה על-ידי החוקר כיצד הכל התחיל השיבה הנאשמת, "בטיפשות" (גליון 9 שורה 215), ולאחר מכן אמרה כי אינה זוכרת, שכן כבר שנה היא שוהה במעצר.

לקראת סוף העימות, שוב השתנתה גרסתה של הנאשמת והיא מסרה שרוסלן אמר לה שהוא עובר דירה ולכן לתקופה של חודש ביקש לשים את "זה" בביתה. התשלום היה כמו שכירות (שורה 235). בסוף העימות רוסלן חזר והכחיש כל קשר לסמים או לנאשמים.

21. העימות מול הנאשמת נערך, כאמור, ביום 13.7.16 בשעה 13:44 והסתיים בשעה 15:13. בעדות בבית-המשפט מסר החוקר רשף עוז, כי לא הצליחו לקשור את רוסלן על-פי חומר החקירה שהיה בידי המשטרה, כשעל החומר עברו גם קצין חקירות ויועמ"ש התחנה (פרוטוקול עמ' 24 שורות 18 - 20). לאחר העימות הוחלט על-ידי קצין חקירות שלא לגבות הודעות נוספות (פרוטוקול עמ' 36 שורה 12), וכן הוחלט על שחרורו של רוסלן.

על-פי פרוטוקול הדיון שהתקיים בתיק מ"י 16849-07-16 בעניינו של רוסלן, ביקשה המשטרה לשחררו בהסכמה, כשבא-כוחו של רוסלן (עורך-דין ממשרדו של עו"ד עופר קופרמן) ביקש לקיים את הדיון בהעדרו על-מנת שלא לעכב את שחרורו של רוסלן. לפי עדות החוקר, ייתכן שנהגו כך היות והסתיים זמן המעצר (עמ' 37 שורה 23).

22. למחרת, ביום 14.7.16, הודיעה עו"ד פאר לבאי-כוח הנאשמים, כי התיק כנגד רוסלן נסגר מחוסר ראיות (נ/2).

אכיפה בררנית?

23. התייחסתי בכובד ראש לטענות באי-כוח הנאשמים הנוגעות לעיתוי המעצר של רוסלן, אופן שחרורו ותהליך קבלת ההחלטות המהיר לאחר העימות האחרון - לרבות של ב"כ הפרקליטות. יוער עוד, כי להתרשמותי, עדותו של החוקר רשף עוז, היתה מהוססת בכל הקשור למעצרו וחקירתו של רוסלן.

24. אזכיר, כי טענות ב"כ הנאשמים הועלו בהקשר של "אכיפה בררנית" ו"הגנה מן הצדק", ולפיהן אי-העמדתו לדין של רוסלן היא בגדר התנהגות פסולה של המשטרה והתביעה, אשר פוגעת פגיעה קשה בחוש הצדק וההגיונות, שאין דרך לתקנה אלא בדרך של ביטול כתב-האישום כנגד הנאשמים. הסניגורים סבורים, כי דחיית הטענה תיתן לגיטימציה להתנהלות של המשטרה והפרקליטות, אשר באופן בלתי מוסבר יצאו מגדרם כדי להגן על רוסלן ולהפליל את הנאשמים, למרות שיש ראיות למעלה מסבירות כנגד רוסלן.

25. לא יכולה להיות מחלוקת, כי אכן מכוח דוקטרינת ההגנה מן הצדק הפסיקתית, רשאי בית-המשפט לבטל כתב-אישום כאשר מדובר באכיפה בלתי שוויונית של הדין, העלולה לבוא לידי ביטוי, בין היתר, בהגשת כתב-אישום נגד אחד ובהמנעות מהגשתו נגד אחר - או אחרים - באותן נסיבות (ראו, למשל, ע"פ 8204/14 זלום נגד מדינת ישראל [15.4.15] - להלן: "ע"פ זלום", בפסקה 23 וכל פסקי-הדין המצוטטים שם, לרבות בג"צ 6396/96 זקין נגד ראש עיריית באר-שבע, פ"ד נג(3) 289 (1999)).

יחד עם זאת:

"... העובדה כי פלוני הועמד לדין ואלמוני, שאפשר כי היה מעורב באותו אירוע פלילי, לא הועמד לדין, אינה מוכיחה, מניה וביה, כי מדובר באכיפה בררנית. על המבקש לחסות בצילה של הגנה מן הצדק בטענה של אכיפה בררנית, להוכיח כי ההבחנה בין המעורבים השונים מבוססת על שיקולים בלתי ענייניים של המאשימה..." (שם, שם).

26. עוד נקבע בפסיקת בית-המשפט העליון, כי ההחלטה להעמיד אדם לדין היא החלטה מורכבת, בעלת שני פנים - הערכת היכולת להוכיח את האישומים כנגד החשוד, והעניין הציבורי שבהעמדתו לדין. במסגרת זו, על הפרקליטות לשקול שיקולים רבים, תוך הענקת המשקל המתאים לכל שיקול, כך ששקילה עניינית של שני חשודים שעניינם דומה (אך אינו זהה), לא תניב דווקא החלטה זהה. תוצאה זו אינה בהכרח אכיפה בררנית, כאשר הכלל הוא שכל עוד לא הסתבר שאי-העמדה לדין של חלק מהמעורבים בפרשה נבעה מתוך שרירות או שיקולים פסולים, אין באכיפה חלקית כזו כדי להצדיק ביקורת שיפוטית פולשנית - בין בדרך של מתן הוראה להעמיד לדין את המעורבים האחרים, בין בדרך של השוואת מצבם של המעורבים שעמדו לדין לאלו שלא הועמדו לדין (ראו ע"פ 3215/07 פלוני נגד מדינת ישראל [4.8.08], פסקה 36 - להלן: "ע"פ פלוני"; ע"פ 37/07 פרג נגד מדינת ישראל [10.3.08], פסקה 6).

27. ואכן, על כתפיו של הטוען לאכיפה בררנית מוטל נטל כבד:

"לשם העלאת טענה בדבר 'הגנה מן הצדק', הנשענת על טענה לאכיפה בררנית, יהיה על הטוען להראות, בראש ובראשונה כי מדובר בהבחנה בין מי שהדמיון ביניהם רלוונטי לעניין, במובן זה שהוא מצדיק התייחסות דומה בשאלת הגשתו של כתב אישום. בשלב השני יהא על הטוען להראות כי בבסיס ההבחנה ניצב מניע פסול, בין אם בדמות שרירותיות, התחשבות בשיקולים שאינם מן העניין, או חלילה שקילת שיקולים שאינם ראויים. מטבע הדברים מדובר בשני שלבים השלובים זה בזה, ואשר רב המשותף להם. הנטל להוכיחם, שאיננו פשוט כלל וכלל, מוטל על הנאשם, כאשר הפרקליטות, ככל רשות מנהלית, נהנית מהחזקה לפיה פעולותיה נעשות כדין..." (ע"פ פלוני, בפסקה 37).

28. גם אם מצליח הטוען לאכיפה בררנית להציג תשתית עובדתית מבוססת, הרי שהסעד המבוקש של ביטול כתב-האישום שמור למקרים חריגים מאד, בהם לא ניתן לרפא את הפגם באמצעים מתונים יותר

(ע"פ זלום, בפסקה 23).

29. סקירת הראיות בתיק מעלה, שב"כ הנאשמים לא עמדו בנטל ההוכחה הנדרש כדי לעבור את השלב הראשון - שכן, המסכת הראייתית שנאספה כנגד הנאשמים היא שונה מזו הקיימת כנגד רוסלן.

30. באשר לנאשמים - סקירת הראיות שהוגשו לעיוני מעלה, כי החומר המודיעיני התייחס לנאשמים ובהתאם הוצא צו חיפוש על שם הנאשם.

הסמים והכלים נתפסו ברחבי הדירה בה התגוררו הנאשמים, כבני זוג, יחדיו - כך ש"חזקת המקום" חלה לגבי שניהם.

הנאשמים מסרו גרסאות מתפתחות, הכוללות פרטים סותרים, כאשר הדברים נכונים במיוחד לגבי הנאשמת.

בחקירות שלפני מעצרו של רוסלן, כלל לא מסרה את שמו של רוסלן, אלא הזכירה אדם שאינו מוכר לה בשם אלכס או סשה, בהמשך סירבה למסור את שמו של מי שהשאיר את השקיות בחדר בדירה, ולבסוף כשהוצגה לה תמונתו של רוסלן סירבה לענות על כל שאלה הקשורה אליו. גרסאותיה נעו בין הכחשה גורפת, דרך הודאה בכך שידעה שהמדובר ב"ניס גיא" אך סברה שהמדובר בחומר חוקי, ולבסוף בחרה לשתוק ולא למסור גרסה.

הנאשם בתחילה הכחיש כי ידע על קיומם של סמים בדירה - שכן הוא עובד שעות רבות, בהמשך מסר כי ידע שסם מסוג "ניס גיא" מאופסן בחדר אחד בדירה, אך הכחיש כל קשר שלו או של הנאשמת לסמים. בהמשך, לאחר שהוצגה לו תמונה של רוסלן, הכחיש כל קשר עם אותו אדם, ובהמשך חקירותיו בחר לשתוק.

לגרסאות מתפתחות אלו יש להוסיף את התכנים המפלילים שעלו במהלך השיחה בין הנאשמים במהלך "תרגיל החקירה", טביעות האצבע של הנאשם שנמצאו על גבי שקיות פנימיות, והרישום המפורט במחברות שנתפסו.

31. חומר החקירה שנאסף כנגד רוסלן כלל את הצילום ממצלמת האבטחה בה הוא נראה בהזדמנות אחת, יום לפני החיפוש, לוקח שקים שחורים מהדירה.

במהלך חקירתו, הכחיש כל קשר לסמים.

בעימות שנערך בינו לבין הנאשם, המשיך הנאשם להכחיש כל היכרות עם רוסלן, ולא קשר אותו לסמים.

בעימות מול הנאשמת, היא אכן קשרה אותו לסמים, אך המשיכה למסור גרסאות סותרות, ואישרה חלק מדבריו של רוסלן באשר להיכרות ביניהם והעובדה שמדי פעם סייע לה בהעברת דברים.

32. במצב דברים זה, גם אם קיים חשד מסוים כי רוסלן הוא המעורב הנוסף, כפי שעולה באופן מרומז

מחילופי הדברים בין הנאשמים במהלך "תרגיל החקירה", הרי שהחלטת הפרקליטות לסגור את התיק נגדו היא החלטה סבירה, ואינה מבססת טענה של אכיפה בררנית מן הפן העובדתי. יתרה מכך - ב"כ הנאשמים לא הצליחו להוכיח כי הפרקליטות פעלה ממניעים פסולים או מתוך שרירות. הראיות שהוצגו מבססות את הטענה כי חרף עיתויו, מעצרו של רוסלן היה אקראי. באשר להחלטה לסגור את התיק, הרי שגם אם ניתן היה להגיע להחלטה אחרת, נראה כי עו"ד פאר שקלה שיקולים מקצועיים הנוגעים לאיכות הראיות הקיימות כנגד רוסלן.

על כן, טענת האכיפה הבררנית שהעלו הסניגורים נדחית לגופה.

עדויות הנאשמים

33. בחינת מכלול הראיות יחד עם עדויות הנאשמים בבית-המשפט הביאה אותי למסקנה, כי אין מקום לקבל את טענת הנאשמים כי החזיקו את הסם עבור אחר. שני הנאשמים מסרו גרסאות לא עקביות בבית-המשפט והותירו רושם לא אמין.

34. **הנאשמת** העידה בשפה הרוסית, בתרגום של הסניגורית ולאחר מכן של מתורגמנית. בחקירה ראשית מסרה, שבינה לבין הנאשם היתה מערכת יחסים רומנטית (עמ' 46 לפרוטוקול שורה 2), אך בניגוד לגרסאות שמסרה בחקירותיה ניסתה, באופן מלאכותי, להרחיק את הנאשם מהדירה ומסרה, כי שכרה את הדירה לבד - והנאשם שהה בה מדי פעם (עמ' 45 לפרוטוקול, שורות 31 - 32).

באשר לרוסלן העידה, כי השכירה לו חדר שכן אמר לה שהוא עוזב את ביתו והוא זקוק למקום לאפסן דברים למשך חודש, ותמורת שכירות משנה זו שילם לה 1000 ש"ח (עמ' 46 לפרוטוקול, שורות 4 - 6). היא חשדה שהמדובר במשהו לא תקין, אך רוסלן המשיך לטעון שאלו לא סמים, וכי אמור היה לקחת את הדברים בשבוע שבו נעצרו (עמ' 46 לפרוטוקול, שורות 10 - 19). לגישתה, זוהי גם הגרסה שהעלתה בעימות מול רוסלן.

כשנעצרה סיפרה שזה החדר שאותו השכירה. בחקירותיה מסרה את כל מה שאמר לה עורך-דינה באותה עת. בהקשר זה העידה, כי התקשרה לבחורה שהיתה מכרה של רוסלן, והיא חושבת שעורך-הדין היה מטעמו (שם, שורות 21 - 24).

35. בחקירה נגדית לב"כ הנאשם, הבהירה, כי רק במשטרה נודע לה שמדובר בסמים, שכן רוסלן מסר לה שמוכרים אותם בכל קיוסק. באשר לנאשם העידה, כי לא ידע דבר ואינו קשור לרוסלן או לסמים. הדירה היתה שלה, והיא קיבלה החלטות מה לעשות בה.

36. בחקירה נגדית לב"כ המאשימה מסרה הנאשמת, כי באותה תקופה עבדה בנקיון, אך לא רצתה לספר

על כך, היות ורשמית אינה עובדת (עמ' 48 לפרוטוקול, שורה 14). כשנאמר לה שבעל הדירה (אמנון חתוכה) מסר שהנאשמת ביקשה לשלם עבור שכר-הדירה במזומן, אישרה שכך אכן הם סיכמו איתו, הכסף היה מעבודות הנקיון, אך היא אינה מעוניינת למסור מי היה המעסיק שלה וכבר אינה זוכרת (עמ' 51 לפרוטוקול, שורות 6 - 24).

באשר ליחסיה עם הנאשם חזרה על גרסתה הכבוש לפיה היו מאהבים ולא בני-זוג, היא זו שהתגוררה בדירה והנאשם שהיה שם רוב הזמן אך הם לא ניהלו משק בית משותף (שם, שורות 20 - 25). בהמשך החקירה הנגדית אישרה שהנאשם התגורר עימה בדירה (עמ' 51 לפרוטוקול, שורה 6).

ב"כ המאשימה הטיחה בנאשמת, כי היא ניהלה מחברות הכוללות רישומים עם שמות רבים - הם רוכשי הסמים. הנאשמת השיבה כי לא מכרה סמים, במחברות שלה רשום את מה שרוסלן אמר לה לרשום, והוא הכתיב לה גם כששוחחו בטלפון (עמ' 52 לפרוטוקול, שורות 10 - 19). עוד העידה, כי אינה מבינה את התכנים שרשמה (שם, שורות 23 - 24). לאחר שנשאלה האם היא ערכה את הסיכומים הכספיים השיבה, שהמחברות כללו גם רישומים שעשתה לעצמה (שם, שורות 27 - 30). בהמשך העידה, כי רוסלן אמר לה את הסכומים, אמר לה גם לעשות סיכום וכך עשתה, אבל לא הבינה מה זה (עמ' 53 לפרוטוקול, שורה 5). אישרה, כי את המחברת כתבה במהלך יותר מחודש (שם, שורה 13) - ובד בבד מסרה, כי רוסלן שילם לה עבור חודש אחד בהתאם להסכם ביניהם (שם, שורה 11).

בניגוד למה שמסרה בעימות אישרה, שעשתה מדבקות לשקיות ריקות אך הכחישה שארזה (שם, שורות 18 - 30). כשהתובעת המשיכה להקריא לה מאמירותיה בעימות אישרה לבסוף, כי ייתכן וארזה "כמה פעמים" (עמ' 54 לפרוטוקול, שורה 3).

חרף הצילומים והאמור בדו"חות החיפוש, הנאשמת הכחישה כי הסמים היו ברחבי הבית - אלא נמצאו רק בחדר שנתנה לרוסלן, כי סברה שעל השקיות רשום שם של אישה בשם "סטלה", ולא ראתה כלל את הכלים (עמ' 54 לפרוטוקול, שורה 12 עד עמ' 55 שורה 19).

בהמשך, עומתה עם מספר אמירות שלה במהלך העימות, ובאופן כללי הסבירה, כי היו שאלות מסובכות עליהן לא ידעה לענות או לא הובנה נכון.

הנאשמת התבקשה על-ידי להבהיר את גרסתה, שכן נאמר כי היא מודה בהחזקת הסמים - אך הם שייכים לרוסלן, ומן העדות משתמע כי היא מרחיקה עצמה מהסמים. הנאשמת

השיבה שהיא חשדה שהמדובר בסמים, אבל אמרו לה כל הזמן שאלה לא סמים, אלא הם נמכרים בכל קיוסק (עמ' 58 לפרוטוקול, שורה 3).

התובעת הטיחה בנאשמת, כי במהלך "תרגיל החקירה" אמרה שזה חומר לזבובים ולא "ניס גאי", והנאשמת

השיבה כי אינה זוכרת אמירה זו (שם, שורה 10). המשיכה והעידה, כי היא לא מבינה כלל בסמים, ואף לא ידעה שמוכרים "נייס גאי" בקיוסקים, עד ששאלה אנשים על כך (שם, שורות 15 - 19).

נאמר לה שבתרגיל החקירה עם הנאשם אמרה שהנייס גאי אינו חוקי כחודשיים. הנאשמת השיבה שנודע לה שזה סם במשטרה ולכן אמרה את הדברים; כל מי ששאלה בחוץ אמר לה שזה חוקי (שם, שורות 24 - 25).

ב"כ המאשימה עימתה את הנאשמת עם הפער בין עמדתה כי החזיקה את הסמים עבור רוסלן, לבין התכנים שמסרה בחקירותיה, וכן עם התנהלותה בחקירה (כגון סירוב למסור דגימת כתב-יד), והנאשמת השיבה כי פעלה בהתאם לייעוץ עורך-דינה, אשר אמר לה לשתוק.

כשהתבקשה לתת הסבר לטביעות האצבע של הנאשם על השקיות הפנימיות השיבה, שייתכן והנאשם אסף ועזר לה בניקיון, אך לא באריזה; הוסיפה, כי לעיתים השקיות הקטנות (הפנימיות) היו בחוץ, בתפזורת (עמ' 60 לפרוטוקול, שורות 29 - 31; עמ' 61, שורה 1) - אך בכל מקרה "**הנאשם לא עזר, אבל כן נגע בזה**" (עמ' 61 לפרוטוקול, שורה 7).

37. למקרא הגרסאות המשתנות והעדר עקביות באשר לכל פרט אפשרי, נדמה שאין צורך להרבות במילים כדי לבסס את התרשמותי בדבר חוסר אמינותה ושקריה המתמשכים - והלא מתוחכמים - של הנאשמת. שקריה בכל נושא, לרבות באשר לחלקו של הנאשם בפרשה, מהווים חיזוק נוסף לראיות התביעה, ולא ניתן לתת אמון באף לא אמירה אחת, כאשר למעשה לא ברור עד היום מהי גרסתה (חרף העמדה הקוהרנטית שמסרה בשמה עו"ד צוּטקוב).

38. **הנאשם** העיד לרוב בעברית, וגם הוא בתחילה ניסה למזער מטיב היחסים בינו לבין הנאשמת. העיד, כי הנאשמת היא המאהבת שלו, חברה שלו - וכשאמר בת-זוג בחקירה, התכוון ל"חברה", ולא הבין את משמעות הדברים (עמ' 62 לפרוטוקול, שורות 28-29). כן התחמק מלמסור כמה זמן התגורר בדירה, והעיד כי לא התגורר שם באופן קבוע (עמ' 62 לפרוטוקול, שורה 31 - עמ' 63 שורה 3). בתקופה שבה גר בדירה, עבד מבוקר עד לילה.

הכחיש כל קשר לסמים, מסר כי רק לאחר שנעצר הבין שהמדובר בסמים קשים, וכי בתקופה שהיה בדירה ראה את השקיות ואמר לנאשמת לזרוק אותן (שם, שורות 8 - 17).

חרף האמור העיד בהמשך חקירה ראשית, כי ידע שהמדובר ב"נייס גאי" ושמוכרים אותו בכל מקום, ולא הבין שזה "משהו רציני". רק לאחר שעצרו אותו הבין שזה סמים קשים (שם, שורה 13).

את רוסלן ראה לראשונה בחקירות; הוא סבור כי הנאשמת לא היתה מסוגלת להתעסק לבד עם כמות כה גדולה של סמים.

הסביר, שלאחר שהראו לו את הסרטון במהלך החקירה, הבין את הלך המחשבה של החוקרים, ושוחח על כך בהתאם עם הנאשמת ב"תרגיל החקירה" (עמ' 65 לפרוטוקול, שורות 1 - 2).

39. בחקירה נגדית לב"כ המאשימה עמד על כך, שבחקירה לא הבין את המשמעות של הביטוי "בן-זוג".

בניגוד לדבריו בחקירה הראשית מסר, כי בחדר השינה ובסלון לא ראה סמים, ובחדר המדובר ראה שקיות (עמ' 66 לפרוטוקול, שורה 31; עמ' 67 לפרוטוקול, שורה 1).

הנאשם העיד, כי הוא עובד מבוקר עד לילה - ודווקא ביום המעצר לא עבד, שכן לא היתה עבודה (שם, שורות 3 - 21).

כשהתובעת הטיחה בנאשם, שבדירה בה התגורר עם הנאשמת נמצאו אלפי אריזות ריקות, מכשיר אלקטרוני ומכשיר לחימום לסגירת אריזות וכן סמים, הגיב הנאשם: "אין לי מה להגיד" (עמ' 68 לפרוטוקול, שורה 5).

הנאשם אישר שהסתכסך עם הנאשמת ואמר לה לזרוק את הכל (עמ' 69 לפרוטוקול, שורה 23), אך לא יכול היה להסביר מדוע אמר לה לזרוק את הכל אם חשב שהמדובר במשהו "לא רציני" (שם, שורות 27 - 29). הכחיש שהיו סמים בחדר השינה או בסלון. הכחיש שאמר בחקירתו שהיה רשום על השקיות "סטלה". לבסוף הנאשם אישר שידע שהמדובר ב"ניס-גיא" (עמ' 72 לפרוטוקול, שורה 2), וכן כי בתרגיל החקירה אמר שהסם לא חוקי מזה כחודשיים, כששמע על כך ממישהו (שם, שורות 27 - 30).

הנאשם נשאל אם גרסתו היא, שרוסלן הביא להם את הסמים, והוא השיב בשלילה, שכן לא ראה את רוסלן (עמ' 74 לפרוטוקול, שורה 1). ככל שסניגורו טען כך, כנראה שיודע על כך משהו, אך הוא עצמו אינו יודע דבר (שם, שורה 3).

בהמשך הטיחה בו ב"כ המאשימה, כי בעימות עם רוסלן הייתה לו הזדמנות לומר שרוסלן הוא זה שהביא את הסמים, אך אמר שאינו מכיר אותו. הנאשם השיב שגם עכשיו גרסתו היא שהוא אינו מכיר את רוסלן (עמ' 75 לפרוטוקול, שורה 1).

את "תרגיל החקירה" ביניהם הסביר כנסיון לברר ביניהם מה כדאי לעשות, כשהוא חשב להודות בתיק וכך הנאשמת תשתחרר (שם, שורה 17). את ההתנהלות שלו בחקירה, לרבות שתיקתו לאחר ה"תרגיל", הסביר על רקע היעוץ שקיבל מעורך-הדין.

לשאלת התובעת באשר להימצאות הט.א. על שקיות פנימיות של הסמים, השיב הנאשם שאין לו הסבר על כך (עמ' 76 לפרוטוקול, שורות 27 - 29), וכי ייתכן ונגע בשקיות כשהנאשמים זרקו אותם אחד על השני במהלך מריבה.

40. הנאשם גם הוא מסר גרסאות שונות וסותרות, כשעד היום לא ברורה עמדתו. סניגורו ביקש לאמץ את עדות הנאשמת, לפיה הסמים הוחזקו עבור רוסלן; לעומתו, הנאשם חזר וטען כי אינו מכיר את רוסלן, לא ידע שמוחזקים סמים בבית, אם כי לבסוף אישר כי ידע שהמדובר ב"ניס גיא". בד בבד, הכחיש כי ראה סמים או שקיות בבית. שקריו הבולטים של הנאשם באשר לטיב יחסיו עם הנאשמת, ההסבר הלא

הגיוני שמסר לגבי "תרגיל החקירה" או לגבי הימצאות טביעות האצבע שלו על גבי שקית פנימית, והכחשתו כי ראה את הסמים והכלים שהיו פזורים ברחבי הבית - גם הם תומכים בראיות התביעה, באופן אשר מאפשר לקבוע, כי הנאשם הוא זה שהחזיק בסמים יחד עם הנאשמת בדירה בה התגוררו יחדיו כבני זוג (והוא אינו בבחינת מחזיק קונסטרוקטיבי בלבד).

41. יש לציין בהקשר של פרשת ההגנה, כי בנוסף לחוסר האמינות הבולט של עדויות הנאשמים, הרי שהם נמנעו מהבאתו של רוסלן כעד הגנה, הימנעות המחזקת את ראיות התביעה.

שווי הסם

42. בסופו של יום, לא היתה מחלוקת כי המשקל הכולל של הסם שנתפס בדירה הוא 58.128 ק"ג נטו. בכתב-האישום צוין, כי השווי הכספי של הסם מוערך בסך של 415,150 ₪, כשהוא מחולק ליחידות, כפי שאלו נמצאו בשקיות (כמפורט בסעיף 3.ב. לכתב-האישום). התביעה מבססת הערכה זו על האמור בת/33, שהיא "חוות דעת איש מודיעין בנוגע לסם" מיום 2.8.15. לפי מסמך זה, הסם שהוחזק על-ידי הנאשמים ידוע ברחוב בשם "נייס-גיא" (כשמדובר בהרכב קנבואיד כימי), וכי מחיר של שקית המכילה 14 גרם חומר הוא 100 ₪, ואילו מחיר של שקית המכילה 7 גרם חומר הוא 50 ₪. מסמך זה הוגש בהסכמה ללא כל הסתייגות מצד ההגנה. על בסיס מידע זה והימצאות חלק הסם בשקיות ארוזות, אני קובעת כי התביעה עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח שווי מוערך של הסם, כנוסח כתב-האישום.

סיכום

43. לאור כל האמור, על בסיס תפיסת הסם על מכלול צורותיו ברחבי הדירה בה התגוררו הנאשמים יחדיו, תפיסת הכלים ורישומי עסקאות במחברות, הימצאות טביעות אצבע של הנאשם על שקיות פנימיות ושקרי הנאשמים אני קובעת, כי הנאשמים החזיקו יחדיו את הסמים במשקל ובשווי המוערך בכתב-האישום, ולא הצליחו לעורר ספק כי החזיקו בסם למען אחר.

44. אשר על כן, אני מרשיעה את הנאשמים בביצוע עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) רישא לפקודת הסמים והחזקת חצרים לפי סעיף 9(א) לפקודת הסמים.

ניתנה היום, כ"ט כסלו תשע"ז, 29 דצמבר 2016, במעמד הנוכחים